

Sygn. akt I C 406/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2023 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko Gminie Miejskiej C. oraz Przedsiębiorstwu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

o zapłatę 4417,13 zł

I zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. na rzecz powódki M. G. kwotę 4417,13 zł (cztery tysiące czterysta siedemnaście złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo w stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. oddala;

III powództwo w stosunku do Gminy Miejskiej C. oddala;

IV odstępuje od obciążania powódki M. G. zwrotem kosztów na rzecz pozwanego Gminy Miejskiej C.;

V zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. na rzecz powódki M. G. kwotę 1938,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 117,00 zł (sto siedemnaście złotych) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2022 r., z tym że przez pobranie z zaliczki zaksięgowanej pod pozycją U11- (...) KU (...);

VII nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 218,50 zł (dwieście osiemnaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki zaksięgowanej pod pozycją U11- (...) KU (...).

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 406/20

UZASADNIENIE

Powód K. G. wniósł w dniu 29 lipca 2019 r. pozew do Sądu Rejonowego w Ciechanowie przeciwko Gminie Miejskiej C., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 4417,13 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa od dnia 28 maja 2018 r. do dnia za dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód K. G. zmarł dnia 13 listopada 2019 r.

W okresie od 16 stycznia 2020 r. do 3 kwietnia 2020 r. postępowanie było zawieszona w trybie art. 174 § 1 pkt 1 kpc. Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Sąd podjął zawieszona postępowanie z udziałem zarządcy sukcesyjnego przedsiębiorstwa zmarłego K. G. A. G..

Zgodnie aktem poświadczenia dziedziczenia z dnia 5 maja 2020 r. (rep. A nr 1393/2020) sporządzonym przez notariusz J. M. prowadzącą Kancelarię Notarialną w W., spadek po K. G. nabyła w całości z dobrodziejstwem inwentarza M. G..

Pozwany Gmina Miejska C. w odpowiedzi na pozew, którego odpis otrzymał dnia 15 listopada 2019 r., z dnia 15 stycznia 2020 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2021 r. Sąd na wniosek powódki M. G. wezwał w trybie art. 194 § 1 kpc do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M..

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w odpowiedzi na pozew, którego odpis otrzymał dnia 22 czerwca 2021 r., z dnia 12 sierpnia 2021 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Gmina Miejska C. wniósł ponadto o zawiadomienie (...) S.A. V. (...) w W. o toczącym się postępowaniu. Zakład ubezpieczeń nie zgłosił przystąpienia do niniejszego procesu w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wniósł ponadto o zawiadomienie (...) S.A. w S. o toczącym się postępowaniu. Zakład ubezpieczeń nie zgłosił przystąpienia do niniejszego procesu w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. był właścicielem pojazdu mechanicznego marki C. (...) nr rej. (...). W dniu 31 grudnia 2017 r. pojazd znajduje się w posiadaniu jego córki J. K. (bezsporne).

W nocy z dnia 31 grudnia 2017 r. na 1 stycznia 2018 r., przed północą, w C. na ul. (...), w okolicy wjazdu na stację paliw (...), J. K., kierując samochodem marki C. (...) nr rej. (...) najechała na nieoznakowaną i niezabezpieczoną wyrwę w asfalcie w jezdni. W wyniku tego zdarzenia drogowego uszkodzeniu uległy. K. G. dokonał naprawy pojazdu w A. J. D. i synowie spółka jawna w P., (...) serwisie (...). W dniu 14 listopada 2018 r. uiścił należność za naprawę pojazdu w kwocie 4417,13 zł. Naprawa pojazdu w związku ze szkodą obejmowała wymianę zbiornika mocznika i owiewki zbiornika paliwa oraz teleładowanie danych. Uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki C. (...) nr rej. (...) w związku ze szkodą przy użyciu nowych części z logo producenta pojazdu w serwisie autoryzowanym wynosi 4650,83 zł brutto (zdjęcia koperta k. 9, oszacowanie k. 14, potwierdzenie zapłaty k. 16, oświadczenie k. 305, informacja KPP k. 193, 492, faktura k. 212, opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny pojazdów i kosztów napraw mgr inż. P. J. k. 322 – 341, 372 – 374, zeznania świadków J. K. k. 214 – 216, R. K. k. 216 – 218).

Ulica (...) w C. jest drogą gminną, pozostaje w zarządzie Gminy Miejskiej C.. Zarządca drogi Gmina Miejska C. posiadała ubezpieczenie OC w (...) S.A. V. (...) w W. (bezsporne).

Odcinek ulicy (...) w C., na którym doszło do uszkodzenia pojazdu C. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność K. G., stanowił teren budowy inwestycji pn. „przebudowa ul. (...) w C.” w ramach zadania pn. „Wsparcie transportu multimodalnego i ograniczenie niskiej emisji w C. poprzez przebudowę dwóch dróg gminnych ze ścieżkami rowerowymi, łączących teren dzielnicy przemysłowej z układem obwodowym miasta”. W celu realizacji tego zadania Gmina Miejska C. zawarła w dniu 28 września 2017 r. umowę nr (...)272.1.29.2017 z Przedsiębiorstwem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 i 10 do obowiązków wykonawcy należało m. in. odpowiednie zabezpieczenie terenu budowy oraz wdrożenie czasowej organizacji ruchu na czas prowadzenia robót budowlanych. Stosownie do ust. 3 cyt. przepisu umowy, wykonawca ponosił pełną odpowiedzialność, zarówno wobec zamawiającego, jak i wobec osób trzecich, z tytułu wszelkich szkód i strat wynikających lub związanych z realizacją przedmiotu umowy. Przekazanie terenu i placu budowy nastąpiło w dniu 9 października 2017 r. Kierownikiem budowy był mgr inż. D. D. (2), przedstawiciel wykonawcy Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. rozpoczęło realizację umowy z opóźnieniem. Teren budowy nie był zabezpieczony. W przypadku otrzymanych zgłoszeń o ubytkach asfaltu bądź innych nieprawidłowościach Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. podejmowało czynności w celu poprawienia stanu infrastruktury drogowej. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zlecało wykonanie części prac innym podmiotom (umowa wraz ze specyfikacją i załącznikami k. 68 – 116, protokół przekazania terenu i placu budowy k. 121 – 124, korespondencja wraz z zpo k. 125 - 126, 129, protokół z narady k. 128, e-mail k. 435, zlecenie k. 276, zeznania świadków D. D. (2) k. 218 – 219, A. B. k. 219 – 221, A. D. k. 221 – 222, A. R. k. 281).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. posiadało ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności lub użytkowanego mienia w (...) S.A. w S. (bezsporne).

Pismem z dnia 23 stycznia 2018 r. Gmina Miejska C. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy nr (...)272.1.29.2017 z dnia 28 września 2017 r. zawartej z Przedsiębiorstwem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. (bezsporne).

Decyzją z dnia 21 maja 2018 r. (...) S.A. w S., podtrzymaną decyzją z dnia 26 lipca 2018 r., odmówiło wypłaty odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) (akta szkody k. 406 – 576).

W dniu 31 grudnia 2019 r. M. G. jako zarządca sukcesyjny przedsiębiorstwa zmarłego K. G. (...) K. B. K. G. w K. złożyła do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, wzywając (...) S.A. w S. oraz Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. do zawarcia ugody polegającej na zapłacie na jej rzecz kwoty 4417,13 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) powstałą wskutek zdarzenia drogowego z dnia 31 grudnia 2017 r./1 stycznia 2018 r. (...) S.A. w S. odmówiło przystąpienia do ugody. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie zajęło stanowiska w sprawie. Zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2020 r. sędzia Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim stwierdziła, że nie doszło do zawarcia ugody (akta I Co 7/20 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy I Co 7/20 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim, akt szkody (wydruk k. 406 – 576), zebranych w sprawie dokumentów, powołanych powyżej, opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny pojazdów i kosztów napraw mgr inż. P. J. (k. 322 – 341, 372 – 374) oraz zeznań świadków J. K. (k. 214 – 216), R. K. (k. 216 – 218), D. D. (2) (k. 218 – 219), A. B. (k. 219 – 221), A. D. (k. 221 – 222), A. R. (k. 281).

Powyższe dokumenty, opinia, zeznania świadków nie budzą wątpliwości Sądu. Należy podkreślić, że odmienne stanowiska pozwanych w niniejszej sprawie co do zasady odpowiedzialności za szkodę w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) są wynikiem odmiennej oceny prawnej przedstawionych dokumentów dotyczących łączącej pozwanych umowy z dnia 28 września 2017 r.

Podkreślić również należy, że opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny pojazdów i kosztów napraw mgr inż. P. J. została sporządzona w sposób rzetelny, prawidłowy, wyczerpujący, a nadto zgodnie z postawioną tezą postanowienia. Podnoszone przez pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zastrzeżenia, co do braku kompletności opinii w zakresie przebiegu zdarzenia, nie mogą być uwzględnione. Podkreślić należy, że biegły sądowy sporządził swoją opinię wykorzystując zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz zeznania świadków. Przedmiotem opinii była kwestia weryfikacji wysokości kosztów naprawy pojazdu, a nie rekonstrukcja zdarzenia drogowego czy analiza możliwości powstania stwierdzonych uszkodzeń pojazdu w danych okolicznościach; wskazać jednak należy, że biegły sądowy odnosząc się do zastrzeżeń pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wskazał, że uszkodzenia pojazdu wskazują, że powstały w okolicznościach przywoływanych przez powódkę. Pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, pomimo podnoszonych zastrzeżeń, nie złożył wniosku dowodowego w tym zakresie. Sąd dał wiarę zeznaniom J. K. i R. K. co do przebiegu zdarzenia drogowego, jak również co do powstałych uszkodzeń. Znajdują one potwierdzenie w informacji policji oraz serwisu, dokonującego naprawy pojazdu. Kosztorys naprawy wykonany przez serwis (...) został pozytywnie zweryfikowany przez ubezpieczyciela pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M., a odmowa przyznania odszkodowania była motywowana brakiem wykonywania prac przez ubezpieczonego na terenie, na którym doszło do powstania szkody, a nie zastrzeżeniami co do przebiegu zdarzenia bądź zakresu szkody.

Sąd zważył, co następuje:

Powód K. G., a następnie powódka M. G. jako jego następca prawny, domagał się zapłaty kwoty 4417,13 zł tytułem odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...).

W sprawie wskazano dwóch pozwanych: Gminę Miejską C. jako zarządcę drogi, na której doszło do powstania szkody oraz Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. jako wykonawcę remontu drogi na podstawie umowy nr (...)272.1.29.2017 z dnia 28 września 2017 r. zawartej z Gminą Miejską C..

Pozwany Gmina Miejska C. wnosil o oddalenie powództwa, wskazując, że w dniu 9 października 2017 r. przekazał teren i plac budowy wykonawcy tj. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy Gmina Miejska złożyła dopiero w piśmie z dnia 23 stycznia 2018 r., a zatem w okresie, w którym doszło do powstania szkody, odcinek jezdni, na którym doszło do zdarzenia drogowego, pozostawał w nadzorze drugiego pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Zgodnie bowiem z § 4 ust. 1 pkt 9 i 10 wskazanej powyżej umowy do obowiązków wykonawcy należało m. in. odpowiednie zabezpieczenie terenu budowy oraz wdrożenie czasowej organizacji ruchu na czas prowadzenia robót budowlanych. Stosownie zaś do ust. 3 cyt. przepisu umowy, wykonawca ponosił pełną odpowiedzialność, zarówno wobec zamawiającego, jak i wobec osób trzecich, z tytułu wszelkich szkód i strat wynikających lub związanych z realizacją przedmiotu umowy.

Drugi pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wnosil o oddalenie powództwa, wskazując, że nie rozpoczął prac budowlanych. Podnosił, że zgłaszane uszkodzenia infrastruktury drogi usuwał na bieżąco. Dodatkowo podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady. Sąd orzekający w sprawie, podziela pogląd, że odpowiedzialność za powstałą szkodę obciąża pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. jako wykonawcę drogi na podstawie umowy nr (...)272.1.29.2017 z dnia 28 września 2017 r. zawartej z Gminą Miejską C..

Zgodnie z art. 652 kc, jeżeli wykonawca przejął protokolarnie od inwestora teren budowy, ponosi on aż do chwili oddania obiektu odpowiedzialność na zasadach ogólnych.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że przekazanie terenu i placu budowy przez inwestora Gminę Miejską C. wykonawcy Przedsiębiorstwu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. w dniu 9 października 2017 r.

Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, że wykonawca nie rozpoczął prac. Wskazać jednak należy, że nawet z zeznań pracowników pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M., w tym kierownika budowy, wynika, że teren budowy nie został należycie zabezpieczony, nie był też okresowo, systematycznie kontrolowany w zakresie prawidłowości i bezpieczeństwa infrastruktury drogi. Okoliczność, że pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. reagował na zgłoszenia o stwierdzonych uszkodzeniach nawierzchni jezdni, nie prowadzi do wyłączenia jego odpowiedzialności, podobnie jak kwestia wykonywania prac przez inne firmy na jego zlecenie.

Wskazać zatem należy, że to wykonawca zachowuje teren budowy w swoim władaniu, w ramach którego podejmuje różne czynności związane z prowadzeniem robót, zapewnieniem ich prawidłowości oraz bezpieczeństwa i porządku. Celem tych czynności jest osiągnięcie zamierzonego rezultatu – wykonania obiektu i oddania go zamawiającemu wraz z przekazaniem uprzednio terenem. Z definicji ustawowej umowy o roboty budowlane (art. 647 kc) wynika, że jednym z obowiązków inwestora jest przekazanie terenu budowy. Definicja ustawowa terenu budowy zawarta została w art. 3 pkt 10 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zgodnie z którym jest to przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy. Jak wskazano powyżej, protokolarne przejęcie terenu budowy przez wykonawcę skutkuje, zgodnie z art. 652 kc tym, że od chwili przejęcia terenu budowy do chwili oddania obiektu wykonawca ponosi ryzyko ewentualnych szkód związanych z władaniem tym terenem. Problematyka przejęcia terenu budowy uregulowana została także na gruncie prawa budowlanego. Zgodnie z art. 22 pkt 1 cyt ustawy, do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy protokolarne przejęcie terenu budowy. Kwestia zatem przekazania terenu budowy w regulacji prawa budowlanego odbiega od unormowań przepisów kodeksu cywilnego o umowie o roboty budowlane. Przede wszystkim przekazanie terenu budowy w ramach umowy o roboty budowlane następuje pomiędzy stronami tej umowy, a więc inwestorem i wykonawcą. Natomiast w prawie budowlanym protokolarne przejęcie terenu budowy należy do obowiązków kierownika budowy. Trzeba jednak podkreślić, że w niniejszej sprawie, kierownikiem budowy uczestniczącym w przekazaniu terenu po stronie wykonawcy był jego przedstawiciel mgr inż. D. D. (2). Przekazanie terenu budowy w formie pisemnego protokołu ma doniosłe znaczenie z uwagi na przejęcie przez wykonawcę ryzyka za szkody na terenie budowy. Odpowiedzialność wykonawcy uzależniona jest zatem od dwóch przesłanek: po pierwsze, od przejęcia we władanie terenu budowy, po drugie, od zachowania formy pisemnej protokołu przejęcia.

Przepis art. 652 kc odsyła jednocześnie do odpowiedzialności za szkody na zasadach ogólnych. W wyroku z dnia 18 marca 1971 r. wydanym w sprawie I CR 6/71 Sąd Najwyższy wskazał, że art. 652 kc odsyła w zakresie podstaw odpowiedzialności do zasad ogólnych, a więc w przypadku szkód wyrządzonych osobom trzecim do zasad odpowiedzialności za czyny niedozwolone, podkreślając, że przepis art. 652 kc, regulując odpowiedzialność wykonawcy, odsyła w zakresie jej podstaw do zasad ogólnych, a więc w przypadku szkód wyrządzonych osobom trzecim - od zasad odpowiedzialności za czyny niedozwolone (art. 415 i nast. kc). Do przyjęcia zatem odpowiedzialności wykonawcy za szkodę nie wystarcza powołanie się na przepis art. 652 kc, gdyż niezbędne jest stwierdzenie, jak zasada odpowiedzialności deliktowej - ze względu na okoliczności konkretnego przypadku - ma miejsce. Pogląd ten aprobowany jest w orzecznictwie sądów powszechnych. W wyroku z dnia 21 grudnia 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie podkreślił, że zawarte w dyspozycji normy, wynikającej z art. 652 kc, odesłanie do zasad ogólnych uzasadnia stwierdzenie, że przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej wykonawcy ani nie modyfikuje przesłanek odpowiedzialności wykonawcy za szkody wynikłe na terenie budowy w stosunku do tego, co wynika z zasad ogólnych. Skutkiem protokolarnego przejęcia terenu budowy może być wyłączenie odpowiedzialności inwestora na zasadach ogólnych za szkody wynikłe na terenie budowy z działań lub zaniechań wykonawcy (sygn.. akt I ACa 715/21). W wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 listopada 2016 r. wydanym w sprawie VI ACa 1158/15 wskazano, że odpowiedzialność wykonawcy na podstawie przepisu art. 652 kc dotyczy wszelkich szkód powstałych na przejętym terenie. W aspekcie podmiotowym obejmuje zarówno odpowiedzialność wobec osób trzecich, jak i odpowiedzialność wobec stron uczestniczących w procesie budowlanym. W aspekcie przedmiotowym odpowiedzialność wykonawcy dotyczy zarówno szkód na osobie, jak i szkód na mieniu.

Niewątpliwie, zgodnie z art. 651 kc, jeżeli dostarczona przez inwestora dokumentacja, teren budowy, maszyny lub urządzenia nie nadają się do prawidłowego wykonania robót, wykonawca powinien niezwłocznie zawiadomić o tym inwestora. Ewentualne zatem zwolnienie wykonawcy z odpowiedzialności, o której jest mowa w art. 652 kc, można nastąpić, gdyby z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niego przejął teren budowy, ale nie podjął prac. W niniejszej sprawie, pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających, że w okresie październik – grudzień 2017 r. nie rozpoczął wykonywania prac z przyczyn obiektywnych lub leżących po stronie inwestora tj. Gminy Miejskiej C.. Nie wykazał również, że w tym okresie informował inwestora o okolicznościach uniemożliwiających mu prawidłowe wykonanie robót.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W ocenie Sądu, powódka M. G. jako następcą prawnym pierwotnego powoda K. G., zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, jako strona, która dochodzi odszkodowania w związku z wystąpieniem szkody wykazała okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. Odpowiedzialność z art. 415 kc wymaga wystąpienia łącznie następujących przesłanek: zaistnienie szkody, szkoda musi być spowodowana działaniem lub zaniechaniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy, pomiędzy szkodą a działaniem lub zaniechaniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy musi istnieć związek przyczynowy.

Jak wskazano powyżej, ustalone przez Sąd okoliczności zdarzenia pozwalają na przyjęcie, że szkoda w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) powstała wskutek najechania na ubytek asfaltu w jezdni na drodze – ulicy (...) w C.. Zdarzenie miało miejsce około północy. Istnienie wyrwy w asfalcie, potwierdzają nie tylko zdjęcia miejsca, ale również informacja policji. Biegły sądowy mgr inż. P. J. w opinii, którą Sąd podzielił, nie tylko zweryfikował koszty naprawy pojazdu, ale wskazał również, że stwierdzone uszkodzenia wskazują, że powstały w okolicznościach, na które powołuje się powódka. Pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie zakwestionował skutecznie przebiegu zdarzenia drogowego, nie wykazał, że kierowca mógł uniknąć zdarzenia bądź, że prowadził pojazd z nadmierną prędkością. Nie wykazał również, że oznaczenie drogi było prawidłowe, uwzględniające jej stan. Zauważyć należy, że przebudowa ulicy (...) została wykonana, nie jest zatem możliwe obecnie precyzyjne wskazanie miejsca, w którym doszło do zdarzenia drogowego. Nie budzi natomiast wątpliwości, że do najechania pojazdu na ubytek asfaltu na jezdni doszło w granicach terenu, który w dniu 9 października 2017 r. został przekazany pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M..

W ocenie Sądu, ustalone w sprawie okoliczności wskazują, że pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. jako wykonawca budowy nie wykonywał w należyty sposób obowiązków wynikających z umowy z dnia 28 września 2017 r. łączącej go z inwestorem Gminą Miejską C., w szczególności w zakresie odpowiedniego zabezpieczenia terenu budowy zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 9 umowy. Podkreślić należy, że z zeznań świadków uczestników zdarzenia czy też pracowników inwestora, ale również z zeznań pracowników wykonawcy wynika, że teren budowy nie był należyście zabezpieczony. Niewątpliwie, utrzymywanie ruchu drogowego na tym odcinku, utrudniałoby organizację prac, ale umowa stron przewidywała możliwość wdrożenia czasowej organizacji ruchu na czas prowadzenia robót budowlanych. W istocie pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie tylko nie podjął właściwie prac, ale i nie dokonał zabezpieczenia terenu budowy. Nie może zatem zwolnić go od odpowiedzialności wykonywanie doraźnych prac naprawczych w związku z otrzymywanymi sygnałami o uszkodzeniach nawierzchni jezdni. Działanie ex post zamiast ex ante uznać należy za niewystarczające. Pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie wykazał, że jego działania polegały na okresowej kontroli stanu drogi; wskazał jedynie że reagował niezwłocznie na otrzymane zgłoszenia.

W ocenie Sądu, powyższe uwagi uzasadniają odpowiedzialność pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. co do zasady zgodnie z art. 652 kc, co tym samym zwalnia pozwanego Gminę Miejską z odpowiedzialności za powstałą szkodę. Powództwo zatem w stosunku do Gminy Miejskiej C. podlega oddaleniu jako niezasadne.

Sąd zasądził zatem w pkt I wyroku od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. na rzecz powódki M. G. kwotę 4417,13 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2021 r. tj.

od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, do dnia zapłaty. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 455 kc, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Podkreślić należy, że wysokość odszkodowania została w toku postępowania likwidacyjnego zweryfikowana przez ubezpieczyciela pozwanego Przedsiębiorstwa.

W pkt II wyrok Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie jako niezasadne tj. w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 28 maja 2018 r. do dnia 21 czerwca 2021 r.

Motywy oddalenia powództwa w stosunku do pozwanego Gminy Miejskiej C. zostały omówione powyżej (pkt III wyroku).

Odnosząc się do kwestii podniesionego przez pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zarzutu przedawnienia roszczenia w stosunku do niego, wskazać należy, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodzić się należy, że termin przedawnienia wynosi w niniejszej sprawie trzy lata stosownie do art. 442¹ § 1 kc, zgodnie z którym roszczenie o naprawie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się, albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia, jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

Jak wynika z odpowiedzi na pozew, pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M., nie kwestionuje, że w dniu 31 grudnia 2019 r. M. G. złożyła do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawie I Co 7/20 wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, wzywając (...) S.A. w S. oraz Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. do zawarcia ugody polegającej na zapłacie na jej rzecz kwoty 4417,13 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) powstałą wskutek zdarzenia drogowego z dnia 31 grudnia 2017 r./1 stycznia 2018 r. (...) S.A. w S. odmówiło przystąpienia do ugody, natomiast Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie zajęło stanowiska w sprawie. Zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 2020 r. sędzia Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim stwierdziła, że nie doszło do zawarcia ugody. W ocenie pozwanego Przedsiębiorstwa, wniosek ten nie wywołuje skutków prawnych, gdyż nie zawiera propozycji ugodowej, a zatem został złożony jedynie pro forma. Zgodnie z art. 185 § 1¹ kpc, w brzemieniu obowiązującym od dnia 7 listopada 2019 r. (ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw), w wezwaniu (do próby ugodowej) należy zwięźle oznaczyć sprawę i przedstawić propozycje ugodowe. Do wezwania niespełniającego tych wymogów przepis art. 130 stosuje się odpowiednio. Wskazać należy, że w sprawie I Co 7/20 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim przewodniczący wydziału nie zastosował trybu art. 130 kpc, a w sprawie został wyznaczony termin posiedzenia jawnego na dzień 9 kwietnia 2020 r., odwołany następnie z powodu (...)19. Zarzutów w tym zakresie nie podniósł również w toku postępowania w sprawie I Co 7/20 żaden z wzywanych do ugody podmiotów: ubezpieczyciel oraz Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Podnoszenie zatem zarzutów niesformułowania w tamtym postępowaniu propozycji ugodowych, nie może, zdaniem Sądu, wywołać oczekiwanego przez pozwane Przedsiębiorstwo skutku prawnego w postaci oddalenia powództwa wskutek przedawnienia roszczenia.

Podkreślić należy, że żaden z pozwanych ani ich ubezpieczycieli, odmawiając poszkodowanemu wypłaty odszkodowania, nie przedstawił mu treści umowy z dnia 28 września 2017 r., pozwalającej na określenie podmiotu zobowiązanego do naprawienia szkody. Przedmiotowa umowa została załączona dopiero do odpowiedzi na pozew złożonej przez pozwanemu Gminę Miejską C. w styczniu 2020 r. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że poszkodowany K. G. zmarł dnia 13 listopada 2019 r., a zatem na około 6 tygodni przed złożeniem wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

Powyższe okoliczności, uzasadniają, w ocenie Sądu, przyjęcie, że złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w sprawie i Co 7/20 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim przerwało bieg przedawnienia w stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.. Wbrew przekonaniu pozwanego Przedsiębiorstwa, złożenia tego wniosku przez następcę prawnego poszkodowanego K. G. nie można potraktować jako czynność procesową sprzeczną z dobrymi obyczajami w rozumieniu art. 3 kpc.

Sąd Najwyższy konsekwentnie w swym orzecznictwie, podkreśla, że złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej wyłącznie w celu przerwania biegu przedawnienia stanowi - jako czynność procesowa sprzeczną z dobrymi obyczajami - nadużycie prawa procesowego w rozumieniu art. 3 kpc (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2018 r. wydany w sprawie V CSK 384/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2020 r. wydany w sprawie IV CSK 582/18). Nie może to prowadzić jednak do automatycznego uznania, że każdy taki wniosek ma na celu wyłącznie przerwanie biegu przedawnienia i wydłużenie tym samym okresu wymagalności wierzytelności a nie zakończenie sporu w sposób ugodowy. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2023 r. wydany w sprawie II CSKP 602/22, w którym wskazano, że w przypadku zawezwania do próby ugodowej, niezależnie od tego, czy jest to pierwsze, czy kolejne zawezwanie sąd jest zobowiązany do badania, czy zachodzą przesłanki określone w art. 123 § 1 pkt 1 kc, a więc również badania, czy jest to czynność, która potencjalnie może doprowadzić do realizacji roszczenia oraz analizy, jaki jest jej rzeczywisty cel. Taki cel pozostaje zarówno w sprzeczności z założeniami instytucji przedawnienia roszczenia, którymi jest przede wszystkim czasowe ograniczenie uprawnienia służącego wierzycielowi i przyznanie prawa do uchylenia się od zaspokojenia roszczenia zobowiązanemu, jak i w sprzeczności z podstawowym założeniem postępowania pojednawczego, którym jest doprowadzenie do zawarcia ugody i realizacji roszczenia, a nie do przerwy biegu przedawnienia. Nie ma podstaw do formułowania generalizujących ocen, że celem każdego zawezwania do próby ugodowej złożonego w toku postępowania o część świadczenia jest jedynie przerwanie biegu terminu przedawnienia i uzyskanie przez wierzyciela wydłużonego terminu zaskarżalności wierzytelności (podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2023 r. wydane w sprawie I CSK 2437/22, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie V CSK 427/18). W wyroku z dnia 24 marca 2022 r. wydanym w sprawie I AGa 56/21 Sąd Apelacyjny w Szczecinie podkreślił, że przy ocenie, czy kolejny wniosek o zawezwanie do próby ugodowej wywołał skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystrzegać się należy jakiegokolwiek automatyzmu. Uwzględniać w tym zakresie należy okoliczności konkretnego przypadku, co oznacza konieczność badania nie tylko treści samej czynności, ale przede wszystkim okoliczności towarzyszących jej dokonaniu, w tym zmiany tych okoliczności, jakie zaistniały w stosunku do stanu faktycznego istniejącego w dacie złożenia pierwszego wniosku, o którym mowa w art. 184 kpc. Uwagi te uznać należy, za aktualne również w przypadku złożenia pierwszego wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Podkreślenia również wymaga, że z perspektywy przerwania biegu terminu przedawnienia nie jest natomiast istotne czy ugoda rzeczywiście została zawarta czy też postępowanie zakończyło się stwierdzeniem sądu, że do ugody nie doszło.

Z tych względów, nie można uznać, że złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej przez powódkę M. G. została złożone jedynie w celu przerwania biegu przedawnienia. Należy zauważyć, w jakiej szczególnej sytuacji osobistej znajdowała się wówczas powódka jako następcą prawną poszkodowanego, początkowo jako zarządcą sukcesyjny przedsiębiorstwa zmarłego poszkodowanego, a następnie jako jego spadkobierca. Prowadzone przed wytoczeniem powództwa postępowanie likwidacyjne w zakładzie ubezpieczeń pozwanego Przedsiębiorstwa, jak również korespondencja z pozwanymi przed wytoczeniem powództwa, nie pozwalały na prawidłowe określenie strony pozwanej z uwagi na brak możliwości zapoznania się z treścią umowy łączącej pozwanych, przy czym pozwany Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. konsekwentnie wskazywał, że nie ponosi odpowiedzialności z uwagi na nie podjęcie prac budowlanych, co w rzeczywistości nie ma znaczenia dla jego odpowiedzialności za powstałą szkodę. Zdaniem Sądu, w świetle powyższych okoliczności to podniesienie przez pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zarzutu przedawnienia ocenić należy jako nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 kc ze względu na jego sprzeczność z zasadami współżycia społecznego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w stosunku do pozwanego Przedsiębiorstwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zgonie z art. 98 kpc, obciążając go zwrotem kosztów procesu na rzecz powódki M. G. w całości. Na koszty procesu podlegające zwrotowi składają się: kwota 221,00 zł opłaty sądowej od pozwu, kwota 917,00 zł kosztów zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 800,00 zł tytułem kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2022 r. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu.

Jednocześnie Sąd w pkt VI nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 117,00 zł tytułem uzupełnienia kosztów opinii biegłego sądowego orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2022 r. stosownie do art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 cyt. ustawy, z tym że przez pobranie z zaliczki uiszczonej przez pozwanego, w pozostałym zakresie nakazując pozwanemu Przedsiębiorstwu zwrot niewykorzystanej części zaliczki tj. kwotę 218,50 zł (art. 84 cyt. ustawy).

Sąd odstąpił od obciążania powódki M. G. zwrotem kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego) na rzecz pozwanego Gminy Miejskiej C., uznając że zachodzi w sprawie wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 kpc (pkt IV wyroku).